

اسرائیل متحدانش را به خاطر غزه از دست می دهد

باراک راوید

خبرنگار اسرائیلی

بسیاری از نزدیک‌ترین متحدان بین‌المللی اسرائیل، علناً از دولت نخست‌وزیر بنیامین نتانیاهو و اقداماتش در تخریب بی‌محابای غزه و ممانعت از ورود کمک‌های بشردوستانه و بسیار ضروری، فاصله گرفته‌اند. با طولانی شدن جنگ، کاهش تدریجی حمایت حالا تبدیل به سونامی دیپلماتیک شده است. نتانیاهو بسیاری از دوستان باقیمانده اش در غرب و خارج از ایالات متحده را از دست داده است. این اتفاق در دو ماه گذشته و پس از آن افتاده است که در ماه مارس، او آتش‌بس را خاتمه داد و تمام مسیرهای ورود غذا، آب و دارو به غزه را بست. این فشار اوایل این ماه افزایش سریعی داشت. یعنی از زمانی که اسرائیل عملیاتی برای اشغال دوباره و تخریب کامل غزه را کلید زد، به جای آن که توافقی را برای آزادی گروگان‌ها و پایان جنگ بپذیرد. رئیس‌جمهور ترامپ و دستیاران ارشدش اشاره کرده‌اند که نتانیاهو باید عملیات جنگی را کاهش دهد و اجازه دهد کمک‌ها وارد شود. گرچه ترامپ بیشتر دغدغه‌هایش در این زمینه را در مکالمات خصوصی نگه داشته، چندین رهبر دیگر، علنی موضع گرفته‌اند.

امانوئل مکرزن، رئیس‌جمهور فرانسه، مارک کارنی، نخست‌وزیر کانادا و کی‌یر استارمر، نخست‌وزیر بریتانیا در بیانیه‌ای مشترک در ۱۹ ماه مه [۲۹ اردیبهشت] اعلام کردند: «در حالی که دولت نتانیاهو این اقدامات فاحش را پی می‌گیرد، ما کنار نخواهیم ایستاد. اگر اسرائیل حمله نظامی دوباره اش را متوقف نکند و محدودیت‌هایش بر کمک‌های بشردوستانه را بر ندارد، ما در واکنش اقدامات عینی بیشتری خواهیم کرد.» نتانیاهو به این بیانیه با خشم واکنش نشان داد. او این سه رهبر را در پیامی ویدئویی متهم کرد دارند به خواست حماس جامعه عمل می‌پوشانند و در سمت نادرست تاریخ ایستاده‌اند.

وضعیت این است: انزوای اسرائیل دارد از حد لفاظی صرف فراتر می‌رود. بریتانیا، پنج‌شنبه اعلام کرد مذاکرات تجاری با اسرائیل را متوقف می‌کند و تحریم‌های جدیدی علیه شهرک‌نشینان اسرائیلی که در حملات خشونت‌آمیز به فلسطینیان دست داشتند، اعمال کرد. بناسف فرانسه ماه آینده میزبانی مشترک نشست‌های در کنار عربستان سعودی داشته باشد. این نشست برای راه‌حل دودولتی اعمال فشار خواهد کرد. ضمناً انتظار می‌رود فرانسه کشور فلسطین را به رسمیت بشناسد. اسپانیا همین حالا هم چنین کرده. سال گذشته اسپانیا در کنار نروژ و ایرلند، کشور فلسطین را به رسمیت شناخت. پدرو سانچز، نخست‌وزیر اسپانیا هفته گذشته اسرائیل را «کشوری نسل‌کشی» خطاب کرد. ۱۷ وزیر خارجه از میان ۲۷ عضو اتحادیه اروپا از پیشنهادی حمایت کردند که هلند، متحد کلیدی دیگر اسرائیل پیش کشیده بود. طبق این پیشنهاد، درباره پیمان تجارت و همکاری اتحادیه با اسرائیل تجدیدنظر خواهد شد. پشت صحنه، در چند جلسه شورای امنیت [اسرائیل] در ماه مارس، گیدئون سعار، وزیر خارجه اسرائیل به نتانیاهو هشدار داده بود که توقف کمک‌های بشردوستانه حماس را تضعیف نخواهد کرد، بلکه متحدان اسرائیل را دور خواهد کرد. به گفته یک مقام ارشد اسرائیلی، سعار گفته بود در نهایت اسرائیل ناچار خواهد شد که تحت فشارها کوتاه بیاید و اجازه دهد کمک‌ها ادامه پیدا کنند. این مقام گفت: «این دقیقاً اتفاقی است که افتاد. این اشتباه عظیمی بود و بیشتر به خاطر ملاحظات سیاست داخلی انجام شد.»

ترامپ پیشتر پیشنهاد داده بود تمام دو میلیون نفر فلسطینی از غزه اخراج شوند و منطقه تفریحی ساحلی آن‌جا ساخته شود اما به نظر می‌رسد او این برنامه را رها کرده است. در عین حال، نتانیاهو هفته پیش برای اولین بار گفت جنگ تمام نخواهد شد تا وقتی آن برنامه اجرا شود. دولت نتانیاهو این موضع‌گیری را به عنوان چراغ سبزی دید تا ایده «مهاجرت داوطلبانه» را پی بگیرد. «مهاجرت داوطلبانه» اسم رمزی برای آواره کردن جمعی تمام جمعیت غزه است، اول به یک «منطقه بشردوستانه» در غزه و سپس در حالت ایده‌آل، به خارج از کشور. این برنامه عملاً شامل این خواهد شد که غزه کاملاً تخریب شود. اگر اسرائیل این برنامه را دنبال کند، تقریباً قطعی است که خود را در صحنه بین‌المللی، باز هم منزوی‌تر خواهد کرد.

روایت
سیاستمدار

انتقاد شدید ایهود اولمرت نخست‌وزیر اسبق اسرائیل از اقدامات نظامی دولت نتانیاهو در غزه:

جنایت جنگی بمس است

روح‌اله نخعی

خبرنگار گروه بین‌الملل

بیش از یک سال است که دادگاه کیفری بین‌المللی، حکم بازداشت بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل و یوآ گالانت، وزیر دفاع سابق را صادر کرده است. دادگاه

کیفری بین‌المللی این دو را به نسل‌کشی در غزه متهم کرده است اما در طول ماه‌های گذشته، این دو توانسته‌اند از حکم دادگاه بگریزند. در سراسر جهان انتقادات بسیاری از رفتار اسرائیل با ساکنان غزه مطرح شده است. حالا اما آش جنایات اسرائیل در غزه آنقدر شور شده است که کشورهای دوست اسرائیل نیز زبان به انتقاد گشوده‌اند. حتی برخی اخبار حاکی از آن است که دولت ترامپ نیز روی خوشی به این اقدامات اسرائیل نشان نداده است و اخیراً جی‌دی وونس، معاون ترامپ سفر خود را به اسرائیل به دلیل حمله اسرائیل به نوار غزه، لغو کرده است. اما سطح بعد رخدادها این است که از درون اسرائیل نیز انتقادات فزونی یافته است. مقامات سابق اسرائیل نیز زبان به انتقاد گشوده‌اند. در تازه‌ترین مورد، ایهود اولمرت، نخست‌وزیر اسبق اسرائیل که در دوران جنگ ۳۳ روزه اسرائیل با حزب الله لبنان رخ داد، در نوشتاری در نسخه عبری روزنامه اسرائیلی هآرتص تندترین انتقادات را نسبت به عملکرد نتانیاهو در غزه مطرح کرده است و از همه دفاعیاتی که تا پیش از این از عملکرد نظامی اسرائیل در غزه داشته، ابزار پشیمانی کرده است. متن نوشته اولمرت را در ادامه می‌خوانید.

شخصی است و نتیجه فوری اش، تبدیل نوار غزه به منطقه‌ای فاجعه‌ای انسانی است.

در طول یک سال گذشته، اتهاماتی جدی در سراسر جهان به رفتار ارتش اسرائیل در غزه وارد آمده است. اتهام نسل‌کشی و جنایت جنگی از این جمله بود. در بحث‌های رسانه‌ای در اسرائیل و در صحنه بین‌المللی، من قویاً با این اتهام‌زنی‌ها مخالفت کرده بودم، در حالی که دولت را هم از انتقاد مستثنی نکرده بودم. در رسانه‌های بین‌المللی، می‌توانید همه صداها درباره اسرائیل را بشنوید، می‌توانید ببینید آن‌هایی را که علیه نتانیاهو و خواجه‌هایش حرف می‌زنند. می‌توانید مخالفت‌ها را هم ببینید که نتانیاهو را به عبارت مرسوم رسانه‌های امروز، به عنوان رئیس یک باند مافیایی می‌بینند. من ابایی نداشتم که در ایرلند، ایتالیا، هلند، بریتانیا و جاهای دیگر در صحنه جهانی حاضر شوم و مصاحبه کنم. چندین بار در این مصاحبه‌ها، مصاحبه‌کنندگان را ناامید کردم؛ آن هم وقتی قاطعانه مدعی شدم که اسرائیل در حال ارتکاب جنایت جنگی در غزه نیست. کشتار بی‌حساب البته رخ داد. تعداد غیرقابل‌تصور از قربانیانی که دخالتی در جنگ نداشته‌اند، شامل کودکان، زنان و کهنسالان کشته شدند؛ اما من قاطعانه و به واسطه باوری که خودم را با آن قانع کرده بودم، بحث می‌کردم که در هیچ نمونه‌ای، هیچ تصمیم‌گیری در سطح سیاسی رخ نداده به غیر نظامیان در غزه، از روی عمد آسیبی زده شود.

تعداد بالایی غیرنظامیان بی‌گناه که در غزه کشته می‌شدند، غیرمنطقی بود، توجیهی نداشت، ناپذیرفتنی بود؛ اما همه این‌ها، آن طور که من در هر رسانه‌ای در هر جای دنیا می‌گفتم، نتایج جنگی بی‌رحمانه بود.

این جنگ باید اوایل ۲۰۲۴ تمام می‌شد اما هنوز هم ادامه دارد، بدون توجیه، بدون هدفی معین و بدون چشم‌انداز سیاسی برای آینده نوار غزه و کل خاورمیانه. معتقد بودم حتی اگر می‌پذیرفتم که ارتش که اجازه و وظیفه دارد دستورالعمل‌های رده‌های سیاسی را اجرا کند در برخی موارد، بی‌محابا، بی‌دقت و با خشونت شدید عمل کرده، باز هم دستور یا امر یا قصدی عمدی از یک رده ارشد فرماندهی برای آسیب واردن کردن به غیرنظامیان در کار نبوده؛ در نتیجه، آن طور که من آن زمان می‌فهمیدم، هیچ جنایت جنگی در حال وقوع نبود.

نسل‌کشی و جنایت جنگی، تعاریفی حقوقی هستند. عمده‌تاً به آگاهی و مسئولیت آن‌هایی مربوط‌اند که اختیار تعیین اهداف، رفتار و مقاصد نبرد، مرزهای برد و محدودیت‌های استفاده از زور را دارند. من تلاش کردم، در هر فرصتی که به من داده شد، تمایز قائل شوم بین جرمی که به اسرائیل نسبت داده می‌شد با فقدان دقت و بی‌تفاوتی نسبت به قربانیان فلسطینی در غزه و هزینه انسانی طاقت‌فرسایی که داریم آن‌جا تحمیل می‌کنیم. من اتهام اول را رد کردم، دومی را پذیرفتم.

اما در هفته‌های اخیر نتوانسته‌ام چنین کنم. کاری که داریم در غزه می‌کنیم، جنگی برای نابودی دسته‌جمعی فلسطینیان است؛ کشتار بی‌تمایز، بی‌محدودیت، بی‌رحمانه و مجرمانه غیرنظامیان. دلیل این کار من هم این نیست که تصادفاً در یک بخش خاص کنترل اوضاع را از دست داده‌ایم؛ دلیلش این نیست که در یک واحد، سربازان طغیانی بی‌تناسب کرده‌اند. این کار ما نتیجه سیاستی است که کابینه نتانیاهو در پیش گرفته است؛ آن هم آگاهانه، متعمدانه، وحشیانه، بدخواهانه و بی‌محابا. بله، ما داریم جنایت جنگی می‌کنیم.

اول، گرسنگی دادن به مردم غزه. در این مسئله، موضع مقامات بالای کابینه نتانیاهو واضح و آشکار است. بله، داریم طبق سیاستی اعلام‌شده، ساکنان غزه را از غذا، دارو و ابزارهای حداقلی معاش محروم می‌کنیم. نتانیاهو دارد طبق معمول سعی می‌کند ذات دستوراتی را که می‌دهد، مخفی کند، تا وقتی زمانش رسید، از مسئولیت قانونی و مجرمانه فرار کند؛ اما برخی از خواجه‌هایش دارند علناً و آشکارا، حتی با افتخار این را می‌گویند: «بله، به غزه گرسنگی خواهیم داد، چون همه ساکنان غزه عضو حماس هستند و در نتیجه هیچ محدودیت اخلاقی یا عملیاتی برای نابود کردن همه آنها وجود ندارد.»

کانال‌های خبری اسرائیلی، هر کدام به دلیلی (که بعضی‌هایشان قابل‌درک است) دارند سعی می‌کنند تصویر آنچه را که در غزه رخ می‌دهد، ملایم‌تر کنند؛ اما تصویری که در جهان دیده می‌شود، گسترده‌تر است و فراتر از آن، میبوهت‌کننده است. غیرممکن است که نسبت به این تصاویر بی‌طرف یا بی‌تفاوت باشید. دیگر ممکن نیست که ناهیده بگیریم و سرمان را تکان دهیم، انگار واکنش جهان به آنچه دارد آن‌جا رخ می‌دهد، صرفاً شیوع گسترده یهودی‌ستیزی است چون به هر حال، ما معتقدیم که همه از ما متنفرند و همه یهودی‌ستیز!

بس است دیگر. نه. امانوئل مکرزن، رئیس‌جمهور فرانسه، یهودی‌ستیز نیست. او را به خوبی می‌شناسم و در ماه‌های اخیر با او صحبت کرده‌ام. زمانی که ارتش فرانسه در مرحله آزمون قرار گرفت، مکرزن در صف اول دفاع از اسرائیل ایستاد و در خنثی کردن حملات موشکی ایران کمک کرد. اخیراً گفت: «ما داریم به دستور من، در کنار شما علیه دشمنان شما می‌جنگیم و شما من را به حمایت از تروریسم متهم می‌کنید.» او دوست اسرائیل است؛ همین‌طور دیک شاف، نخست‌وزیر هلند، جیورجیا ملونی، نخست‌وزیر ایتالیا و خیلی‌های دیگری که روز به روز از میان برجسته‌ترین و مهم‌ترین وزرا و رهبران اروپایی به انتقاد از اسرائیل می‌پردازند.

آن‌ها صدای غزه را می‌شنوند؛ رنج صدها هزار شهروند را می‌بینند؛ صداهایی را می‌شنوند که از جلسات کابینه اسرائیل بلند می‌شود و آنچه را که واضح و آشکار است می‌فهمند؛ وزرای کابینه اسرائیل، به رهبری رئیس‌بند، نتانیاهو، واقعاً و زور بدون ملاحظه، بدون درنگ، سیاستی از گرسنگی دادن و فشار انسانی اتخاذ می‌کنند که نتیجه‌اش ممکن است فاجعه‌بار باشد.

دولت اسرائیل الان مشغول جنگی بیهوده است، بدون هدف یا برنامه مشخص و بدون هیچ شانس موفقیتی. از زمان تأسیس اسرائیل هرگز چنین جنگی شروع نکرده است. باند خلافاکاری که بنیامین نتانیاهو رهبری می‌کند، در این زمینه هم سابقه‌ای برج‌گذاشته‌اند که مشابهی در تاریخ اسرائیل ندارد. نتیجه آشکار عملیات «ارابه‌های جلعون» پیش از هر چیز آشوب‌گری واحدهای ارتشی است که در سراسر نوار غزه مستقر شده‌اند. این استقرار دقیقاً در محله‌هایی است که سربازان ما تا اینجای کار در آن‌ها جنگیده‌اند، مجروح شده‌اند و از دست رفته‌اند و علاوه‌براین، سربازان بسیاری از حماس نیز کشته شده‌اند و نیز بسیاری غیرنظامیان که دخالتی در کار نداشته‌اند جانشان را از دست داده‌اند. این گروه آخر، به فهرست آمار قربانیان جمعیت فلسطینی اضافه شده‌اند؛ آماری که روز به روز ابعاد هولناک‌تری به خود می‌گیرد.

آنچه در هفته‌های اخیر در نوار غزه در حال وقوع است، هیچ ربطی به هیچ هدف جنگی مشروع ندارد. سربازان اسرائیل که از رهبران کشور و رهبران ارتشی اطاعت دستور می‌کنند، فرستاده می‌شوند تا در یک کارزار نظامی نامشروع، در محله‌های شهر غزه، جلیاله و خان یونس، وحشیگری کنند. این حالا جنگی سیاسی-